

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

3. quia quem meruisti portare allel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

neris annis, frequentarent. Quod testatur etiam S. Hieron ad Lxram sic scribens: Quis hoc crederet, ut Albini Pontificis nepoti de re promissione Martyris nasseretur, ut presente adhuc avo parvula adhuc lingua balbutiens Christi alleluia resonaret Et infra subdit: Chm avum videris, in pectus eius transilias, de collo pendear, nolenti alleluia decantet.

Est Deo gratissima. Aug. in Ep. 106.

4. Hæc vox, quia confessionis vox est & laudis, gratissima Deo est. Deiparaque, ac Sanctis omnibus, idè S. Augustino teste, ab Ecclesia Catholica toto Orbe diffusa antiqua traditione in usu est. Refert Victor Viensis lib. de Wandalica Persecutione, de quibusdam pueris Choralis, quod postquam eis Ariani linguas amputassent, tamen plena voce resonarent, Gloria in excelsis, & Alleluia; quo miraculo ostendit Deus, quam ei grata esset vox hæc pie resonans, & ex corde procedens. Dicamus ergo Mariæ Deiparæ, & repetamus ex corde: Regina Cæli latere, Alleluia; quod apertissime congruit fieri hoc Paschali tempore cum pia lætitia, cum læta pietate.

SECT. III. QVIA QVEM MERVISII PORTARE, ALLELUYA.

Qvæbat quondam Dominus à suis discipulis in familiari colloquio, quid de se dicerent homines, quamque de sua persona opinionem conciperent, visis tot gestis & miraculis, tot auditis divinis eloquijs, eius ex ore fecundissimè & facundissimè promananantibus: At illi dixerunt: Aliquid dicunt esse Eliam, alij Iohannem Baptistam, alij Hieremiam, aut unum ex Prophetis. Subdit Dominus: Vos vero quem me esse dicitis? Petrus præ omnibus, & pro omnibus, in Fidei sublimem professionem, allurgens, dicit: Tu es Christus Filius Dei vivi. Quam quidem assertionem altè laudat Dominus, & remunerat speciali præmio, dicens: Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalent adversus eam.

Vbi advette. Petrum suo responso complexum esse, velut compendio, omnia quæ de Christo dici possent: nam omnes excellentiæ eius & perfectiones quasi rami ex hac radice, Tu es Filius Dei vivi, suam trahunt originem & vitam: Sicque qui dicit fide viva: Tu es Christus Filius Dei vivi, implicite omnia censetur dixisse, quæ Christo competunt. Unde & S. Petrus cum istud pronunciauit, omnia fide complexum, quæ præmillam quæstionem concernent, merito exultavit. Et Christus Dominus etiam illud responsum tanquam absolutissimum, ab ore Petri ex revelatione cæli promanans, acceptavit & laudavit, ita ut nihil ultra foret necessarium adjuvans.

Adverte secundo, quod de quolibet Fideli in gratia existente possit iure dici verumque, Tu es Filius Dei vivi, & Tu es Filius Dei morientis, sive

mortui. Quia per mortem suam Christus, Dei naturalis Filius, acquisivit nobis spiritum adoptionis, & gratiam sanctificationis, qua Filij Dei adoptivi vocamur, dicente Apostolo Iohanne: Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut Filij Dei nominemur, & simus. De Christo autem nequit dici, quod sit Filius Dei mortui vel morientis, quia ipse est Filius Patris Eterni, illius inquam Patris, in quem mors non cadit, qui Principium est vitæ in Filio, cui & originaliter illud convenit. In ipso vita erit. Cum ergo Pater ille sit essentialiter semper vivens, & ab ipso Filius procedat tanquam Vita & Verbum vitæ, hinc dicitur Filius Dei vivi. Nos autem participamus de hac Filiatione, de hac vita, per adoptionem, hinc etiam dicit Deus per Ozæam Proph. Et eritis loco, ubi dicitur eis, Non populus meus vos dicitur eis, Filij Dei viventis. Quia vero per mortem Christi Filij Dei vivi nobis hæc adoptio & filiatio contingit, ut diximus, hinc rectè etiam dicimus, Filij Dei morientis. Mortui enim præter nos se subiecit.

1. Ioh. 3. Omnis dignitas B. Virgini est esse Matrem Filij Dei vivi.

Sic, ut ad propositum propius accedamus, si quaereret à nobis quispiam, jimmò vei ipsa Maria Virgo, quid de ipsa sentiamus, quid credamus, sufficeret illud pronuntiare viva fide & affectione: Tu es Mater Filij Dei vivi. His enim verbis continetur omnis eius dignitas; omnis excellentia & perfectio habet originem ex hoc Titulo & Privilegio, quo nullum maius potest reperiri sub cælo. Quicquid ergo concipere valeamus, quantumlibet sublime & excelsum de Maria, quælibet ei laudes decantaverimus, necesse est vt habeant fundamentum & radicem in hac excellentia, Throno divinitatis appropinquante: Tu es MATER FILIJ DEI VIVENTIS.

Sed quandonam opportunius ei hoc pronuntiare valeamus, quam modò, in tempore scilicet gloriosæ Resurrectionis Filij sui? Antea vita est iuxta Crucem & iuxta Sepulchrum dolorosa & gemens, patiens & pariens, & compassione digna, tamquam Mater Filij Dei morientis, vel iam mortui. Nunc autem ei cum gaudio nuntiatur, Filius tuus vivit, quem moris si portare resurrexit, Alleluia. Sic modò ei competit specialissimè, si vquam, Titulus ille gloriosus, Tu es MATER FILIJ DEI VIVENTIS; quia Christus resurgens iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel, quod autem vivit, vivit Deo. Itamò ei nunc & ille Titulus specialiter convenit, qui præmatùre datus est. Bvæ à Protopatente nostro, MATER VIVENTIVM. Illa enim Mater fuit Filiorum morientium; MARIA autem per Filium suum reddidit nobis vitam, & iterum generans nos, de Filij mortis effectit FILIOS RESURRECTIONIS, & Filios Dei viventis. Idèò congratulamur ei, & nobis, dum animus: Quem moris si portare resurrexit, Alleluia.

Meritis Materitatis Dei.

Quod autem hic asseritur, MARIAM meritis portare Filium Dei, intelligendum est non Meritis

Omni dignitas Christi D. confitit in hoc quod sit Filius Dei vivi.

no de consilio, vt loquuntur Theologi, sed Merito de congruo. Meruit autem id, voluntaria obsequij sui munera ad Mysterium Incarnationis perficiendum offerendo, quando in Angelico colloquio dixit: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Tunc enim cum ximia fide, spe, & charitate, humilitas profundissima, & obedientia promptissima promittit: que quidem omnes virtutes cum actibus suis dispositio fuerunt, vt promeretur de congruo Meritum Dei, dignitatem scilicet illam, qua maior sub Deo nequit intelligi, qua factum est, vt concipiens Filium Dei, affinitatem arctissimam & altissimam cum Deo contraheret.

Dicendum ergo, & sapè corde voceque repetendum est illud hoc facto tempore; Latere, ô Regina Cœli, ô Mater Altissimi, quia Resurrexisti ille, quem facris Visceribus novem mensibus portare meruisti.

Affectus
Congra-
tulationis
ad B. V.

WANTIG

1. Latere, quia Resurrexisti ille, quem meruisti portare cum gaudio in Templum Ierusalem, & in manus Simeonis Senis, & Annæ Viduæ cum ARLEYYA publicè consignare.

2. Latere, quia Resurrexisti ille, quem in Infancia, tamquam Nutrix & Gerula, continud portare meruisti, & Vbere de Cœlo pleno lactare, & tamquam Tutrix eius curam gerere.

3. Latere, quia Resurrexisti ille, quem meruisti portare in Ægyptum, longo sanè itinere, vt lucis æternæ tibi intròducendæ primordia signaret, & secum adveheret; dum cum illuc ex Iudæa meruisti intròducere, & brachijs ac humeris maternis veclare.

4. Latere, quia Resurrexisti ille, quem tot annis meruisti portare per amorem in corde; & post extremum spiritum vlnis etiam maternis excipere, & de Cruce depositum amplecti, & in sepulchrum inferre ille, inquam, post tot acerba tormenta, & ipsius, & tuæ, Resurrexisti, nunquam amplius mortuus.

5. Latere, quia Resurrexisti Sol tuus & Lux tua, Gaudium tuum & Gloria tua, Vita & suprema Felicitas tua, vnicum Defiderium cordis tui, summumque Bonum tuum.

6. Latere, quia Resurrexisti tamquam Victor mortuus, peccati, & inferni; sicque non solum Tibi resurrexisti, sed & nobis, & toti Orbi; ideoque tecum letamur & cantamus, Alleluya; quia postquam Mortuus & Vita duello confistere mirando, Dux vita mortuus regnat vivus. Ided ergo & nos tibi coniuilamus.

7. Latere, quia Resurrexisti, & omnes hostes superavit, Phariseorum invidiam, Iudæorum calumniam, infidelium cecitatem & malitiam, & ided totus cum eo mundus rediivus præfert letitiam. Sic te ab omni dolore absolvit resurgens, quando & nos secum resuscitavit; vt iam fores Matris lætitiæ pro te & filijs tuis, quia te antea sterilem in domo nunc habitare facit Matrem filiorum lætantiem, Leva ergo oculos tuos in circuitu, & vide, o-

Ihu. 69.

mnes isti congregati sunt, venerunt tibi, filij tui de longè venient, & filia tua de latere surgent, vt Tibi Alleluya decantent cum lætitiâ & iubilacione.

8. Latere, quia Resurrexisti, & vicit Leo de tribu Iudæ, Radix David, & factus est Agnus, qui inven-tus est dignus aperire librum, & solvere septem signacula eius, cui dant honorem, & qui in celo sunt, & qui in terra, & qui sub terra, & qui in mari, & qui in eo, vt dicitur in Apoc. Hic Radix tua est, & tamen de Radice tua est. Leo est rugiens, & tamen Agnus mitis est; Tu Læna eius Mater generosa; Tu Ovis, quæ peperit eum. En ipse se læcitavit, & resurrexit, sicut dixit.

RESURREXIT, SICVT DIXIT
ALLELUYA.

1. Resurrectionem suam prædixit per Michæam Vatem, sic alloquens Synagogam sibi hostem, vel etiam mortem. Ne lateri inimica mea super me, quia cecidi conjurgam. Clem sedero in tenebris, Dominus lux mea. Tram Domini portat. donec causam meam iudicet, adducet me in insim, videbo iustitiam eius. Quali dicit: Postquam fuero in tenebris sepulchri, educet me Pater in lucem resurrectionis. Quia ego sum Redemptor confitutus, ad te tempus pro genere humano itam Patris portare debet, sed mox inferni & peccati Viator agnoscat, & toto Orbe Pater clarificabit me, ostenditque suam iustitiam, exaltando meam humiliationem. Ita fiet vt Synagoga fiat in prædam & conculationem hostium. Resurrexit ergo sicut dixit ore prophetico multis retrò sæculis.

2. Resurrectionem suam prædixit per Prophetam & Regem Non derelinques animam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem Sic Filius alloquitur Patrè, securus de sua Resurrectione, prædicens & lætitiâ tunc oriundam. Propter hoc lætatum est cor meum, & exultabit lingua mea. Hæc est laus Dei, hoc est illud Alleluya, quod nobiscum canit in Resurrectione sua. Nam S. Petrus Acto. 2. versum dictum de Christo interpretatur, ex illo probans eius resurrectionem à mortuis. In morte enim Christi anima separata fuit a corpore, & descendit ad limbum, sed non diu ibi mansit. Enumerant enim quidam tantum triginta novem horas, vel quadraginta ab hora nona Feræ sextæ, quando emisit spiritum, vsque ad diluculum diei Dominicæ, quando resurrexit. Sic non permisit Patrè per corruptionem incinerari eius corpus, nec animam diu in morte detineri. Vndè & rursus dicit per eundem Prophetam suum prædicens resurrectionem: Ego dormivi, & somnum cepi, & exurrexi, quia Dominus suscepit me De hoc igitur illi gaudium, & nobis, & tibi, ô Maria, quia resurrexit sicut dixit, Alleluya. Quapropter de Christo Mariam alloquente illud aliqui piè meditando intelligunt: Exurge palatiorum & cychara, exurge gloria mea, exurge diluculo.

3. Resur.